

KALAP

XIV 1 1 1 2019. június

A Debreceni Kazinczy Ferenc Általános Iskola és AMI diáklapja

Búcsúzunk

Jó pihenést!

Örök emlék

Köszönjük

8 év

Búcsúzunk

Hagyományainkhoz híven a Kalap utolsó számában búcsúznak a ballagó 8.-osok.

Hogyan tekintenek vissza az elmúlt évekre?

Hagyományainkhoz híven a Kalap utolsó számában búcsúznak a ballagó 8.-osok.

Hogyan tekintenek vissza az elmúlt évekre?

**KAZINCZY FERENC
ÁLTALÁNOS ISKOLA**

**8.A osztály
2011 - 2019**

2011-ben, amikor először átléptük az iskola küszöbét, még nem is sejtettük, mi vár ránk. Ez a nyolc év igazán tartalmas volt, tapasztalatokkal, kalandokkal teli.

Mindig szívesen emlékszünk majd vissza az itt eltöltött évekre. Már most tervezgetjük, hogyan látogatunk vissza egykori iskolánkba idősebb diákokként.

Mára barátságokat, szerelmeket, meghatározó kapcsolatokat hagyunk itt. Fájó szívvel, de bizakodva lépünk immár ki iskolánkból.

**KAZINCZY FERENC
ÁLTALÁNOS ISKOLA**

**8. B osztály
2011 - 2019**

Egy pillanat volt ez a nyolc év. A többiek nevében nem beszélhetek, de azt biztosra tudom, hogy mindenkinek mást jelentettek az évek. Voltak boldog és szomorú pillanataink, amik most, mint régi felvételek játszódnak le szemeink előtt. Köszönjük a tanárainknak a munkájukat, hisz mind tanítottak nekünk valamit, és nem feltétlen a megtanulandó szabályokra gondolok. Ami biztos, a segítségükkel ez az időszak formálta a személyiségünket, a jövőnket. Nekik nem újdonság egy elballagó osztály, de nekünk ez teljesen új és szokatlan. Reméljük, hogy okoztunk néhány emlékezetes percet, és nem leszünk olyan könnyedén elfeledve. Ismét köszönjük hát a tanárainknak, további sok sikert kívánva a következő osztályokhoz, akik nyugdíjba mennek, nekik pedig kellemes pihenést. A diáktársainknak sikeres életet és rengeteg szép élményt.

Életem egyik legnehezebb feladata volt összefoglalni ezt a 8 évet. Kezdünk is bele ebbe a szomorú búcsú beszédbe. Az óvodában egy álmvilágban éltünk, de aztán jött a rideg valóság: az iskola. Első osztályban anyukánk kezét fogva elfogott bennünket a félelem. Vajon lesznek-e barátaink? Milyen lesz az osztály? De az évek összehozták a társaságot. Mára már egy igazi kis család lettünk. Voltak viták és viszályok, ennek ellenére mindig összetartottunk. Ezt bizonyítják az osztálykirándulások, ahol sok élménnyel gazdagodtunk. Most állunk a továbbtanulás előtt, és ugyanazok az érzések törtek elő bennünk, mint első osztályban. Nem tudom, sikerült-e minden részletet leírnom az elmúlt évekről, hiszen 8 év hosszú idő.

**KAZINCZY FERENC
ÁLTALÁNOS ISKOLA**

**8.C osztály
2011 - 2019**

A mi kis osztályunk 2011. szeptember 1-jén állt össze 30 fővel és 3 fős tanári karral.

Mind a harmincan különböző egyéniségek voltunk. Voltak, akik ismerték egymást a közös óvodából, de sokan ismeretlen társaságba csöppentek. Az első négy év gyorsan eltelt, tanultunk, sokat játszottunk, ismerkedtünk egymással. Tanáraink évről évre egyre többen lettek.

Az alsó tagozat minden évében erdei iskolába mentünk, amit mindig nagyon vártunk és nagyon szerettünk. Sok-sok élménnyel gazdagodva tértünk haza, s ez volt iskolás éveink legszebb élménye. Olykor nehezen rázódtunk vissza a sulis hétköznapiakba.

Majd következett a felső tagozat.

Újabb tanárokkal ismerkedtük meg, akik mindannyian sok érdekes dolgot tanítottak nekünk.

Hatodik után a már jól összeszokott osztályból négy társunk 6 évfolyamos középiskolába nyert felvételt, de ugyanakkor négy új diák csatlakozott hozzánk, s így maradt a 30-as osztálylétszám.

A felső tagozat négy éve már szigorúbb légkörben telt, de ezt magunknak is köszönhetjük, hiszen nem voltunk mindig jó gyerekek, inkább önmagukat kereső kamaszok, a rájuk jellemző sajátos jellemzőkkel, tünetekkel. Sok butaságot csináltunk, amit utólag megbántunk.

Szeptemberben beléptünk a 8. évfolyamba, amit már mindenki nagyon várt.

Ez tanév nagyon izgalmas volt számunkra, a napok, hetek szinte repültek a felvételi izgalom és a ballagási készülődés miatt.

Büszkék voltunk magunkra és tanárainkra, akik támogattak és biztattak minket, s végül mindenki felvételt nyert a választott középiskolába.

A ballagás után is szeretnénk köszönetet mondani tanárainknak, hogy neveltek, tanítottak minket lázadásaink ellenére is. Tiszteletükkel őket, hogy rosszaságaink ellenére is elfogadtak és szerettek minket.

Molnár Mónika 8.c

Szívünk szakad, hogy itt hagyjuk az iskolát. Szomorúan pillantunk vissza az iskolapadra, ahol még pár hete szorgalmasan jegyzeteltünk. Mindenki beleborzong a tudatba, hogy nyolc évig jóban-rosszban együtt voltunk, s ennek most vége szakad. A búcsú nagyon fáj.

Rengeteg kalandot éltünk meg együtt, amire azonban boldogan fogunk visszaemlékezni évek múlva. Még egy utolsó búcsút mondunk, majd mosollyal az arcunkon hagyjuk el egymást és iskolánkat.

Köszönjük Kazinczy! Köszönjük Tanáraink!

Földi Eszter 8.c

**KAZINCZY FERENC
ÁLTALÁNOS ISKOLA**

**8.D osztály
2011 - 2019**

Nem régen volt, amikor elsősök voltunk. Hamar eltelt az idő. Sok élményben volt részünk: jóban, rosszban egyaránt. 6 évig e- osztályosok voltunk, olyanok voltunk, mint egy kis család. Mindent megosztottunk egymással, főleg az ennivalót. Féltünk, amikor összevontak bennünket a másik osztállyal. De a mi kis közösségünk sokszor maradt együtt. Általában szünetekben fent maradtunk a teremben, és ott beszélgettünk, nem szerettünk lemenni az udvarra. A testnevelésóra nem tartozott a kedvenceink közé, de ott is voltak jó pillanatok: szerettünk együtt játszani akkor is, ha ez néha veszekedésbe torkollott. Nevettünk egymás bakijain. Mindenki küzdött a jó jegyért, ki milyen „fegyverrel”: puská, tanulás, ágyú. A tanáraink örömeire sok új kifejezést kitaláltunk: „irodalmus”, „törőidalmus”. Megreformáltuk a tananyagot, így a szedercsíra állapotból szeder gyerek lett. Meg persze a falun a csecsemő árokban születik és hasonló „okosságokat” találtunk ki. Különösen érdeklődőek voltunk kémiaórán, a kísérletek eredményeit/termékeit szívesen megkóstoltuk volna, ha Marika néni megengedte volna. Sorolhatnánk még az élményeinket hosszasan. De mindent összevetve boldogan fogunk visszagondolni az elmúlt nyolc évre, és később jókat nevetünk majd az emlékeken.

Köszönünk mindent tanárainknak!

Minden kedves diákunknak, szülőnek, pedagógusnak, kollégának, olvasónak kellemes pihenést, feltöltődést kívánunk a kalap szerkesztői.

Találkozunk jövőre!